

Το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων πρωταγωνιστεί στα γερμανικά μέσα ενημέρωσης. Η Süddeutsche Zeitung σχολιάζει: «Το θέμα της ενοχής δεν συζητείται. Οι Γερμανοί κατακτητές έκαναν φρικτά εγκλήματα στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, κάτι στο οποίο δεν δίνεται συχνά αρκετή προσοχή στην Γερμανία.

Η ελληνική κυβέρνηση κάνει λόγο και πάλι για επανορθώσεις ύψους 300 δις ευρώ και μιλάει για κατασχέσεις. Με τον τρόπο αυτό ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας θέλει να θέσει υπό πίεση τη γερμανική κυβέρνηση ώστε αυτή να συμφωνήσει στη διαμάχη γύρω από την πολιτική διάσωσης. Ανεξάρτητα από αυτή την προφανή πρόθεση παραμένει το ερώτημα εάν η Γερμανία πρέπει να πληρώσει για το παλιό χρέος. Το Βερολίνο επικαλούμενο καλά νομικά επιχειρήματα απαντά 'όχι'. Το σύμφωνο «2+4» και η Χάρτα των Παρισίων για μια νέα Ευρώπη του 1990 συμπεριλαμβάνουν μια τελική ρύθμιση και αποκλείουν απαιτήσεις για αποζημιώσεις».

Και η εφημερίδα καταλήγει: «Η Γερμανία θα έπρεπε ηθικά να αισθάνεται υποχρεωμένη απέναντι στην Ελλάδα και να συνεχίσει να επιδεικνύει μεγάλη υπομονή στη διαμάχη για το χρέος με την Αθήνα παρά τις προκλήσεις του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα».

Σύμφωνα με τη Deutsche Welle, κάνει το διαχωρισμό μεταξύ αποζημιώσεων και κατοχικού δανείου και επισημαίνει: «Η περίπτωση του κατοχικού δανείου που δόθηκε το 1942 είναι διαφορετική. Εκεί δεν ισχύει η αρχή της ετεροδικίας αλλά πρόκειται για ένα γερμανικό χρέος, το οποίο η Ελλάδα ορθώς διεκδικεί».

Η Frankfurter Allgemeine Zeitung επισημαίνει πως: «Η Ελλάδα ανήκει σε αυτά τα κράτη που υπέφεραν περισσότερο από τη γερμανική Κατοχή κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ισχυρίζονται συχνά Έλληνες πολιτικοί. Αυτό είναι σωστό αλλά δεν είναι πλήρες. Διότι ήταν τρία κράτη στην κατοχή των οποίων βρέθηκε η Ελλάδα. Σωστό θα ήταν να μιλήσει κανείς για μια γερμανοϊταλοβουλγαρική κατοχή, τουλάχιστον μέχρι το τέλος του 1943 που έπεσε η Ιταλία. Τότε ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας θα έπρεπε να ζητήσει αποζημιώσεις όχι μόνο από το Βερολίνο, αλλά και από την Ρώμη και την Σόφια».

Η Welt γράφει για το ίδιο θέμα: «Η Αθήνα αρνείται μεταρρυθμίσεις ζωτικής σημασίας. Αντ' αυτού προτιμάει να παρασύρει το λαό σε μια αντιγερμανική μέθη. Εάν συνεχίσει να παίζει με τη σκέψη να στείλει ισλαμιστές στην Γερμανία, να ζητά επανορθώσεις και να θέλει να κλείσει το Ινστιτούτο Γκαίτε, η απάντηση μπορεί να είναι μόνο μια: σκληρότητα. Η διαφορετικά διατυπωμένο: η Αθήνα δεν μπορεί να φανεί ως νικητής».

Τέλος, η αυστριακή Die Presse αναφέρεται στο θέμα εμπιστοσύνης μεταξύ ΕΕ και Ελλάδας. «Μόνο όταν κανείς πληρώνει τα οφειλόμενα και σέβεται τους κανόνες και τις συμφωνίες που από κοινού κλείστηκαν μπορεί να υπάρξει εμπιστοσύνη. Και αυτό είναι το μόνο έδαφος στο οποίο μπορεί να καρποφορήσει μια φιλία», γράφει στο σημερινό της φύλλο.